Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0686

(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. S.H.H. van Zandvoort, secretaris)

Klacht ontvangen op	7 april 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	ING Bank N.V. h.o.d.n. WestlandUtrecht Bank, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	12 augustus 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. Betaalpauze. De consument klaagt erover dat de bank ten onrechte een BKR-registraties op zijn naam heeft laten plaatsen. Daarnaast stelt hij dat de bank hem ten onrechte geen betaalpauze heeft verleend in verband met de coronapandemie. De commissie komt tot het oordeel dat de BKR-registraties technisch juist is en dat een belangenafweging geen aanleiding vormt tot vroegtijdige verwijdering van de BKR-registraties. Daarnaast oordeelt de commissie dat het de bank vrijstond om voorwaarden te stellen aan toekenning van een betaalpauze en dat deze voorwaarden de commissie niet onredelijk voorkomen. Beide klachtonderdelen worden ongegrond verklaard.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de aanvullende stukken van de bank en 4) de aanvullende stukken van de consument.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 18 november 2021. De consument nam deel aan de hoorzitting. Ook de bank nam deel aan de hoorzitting.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument en zijn partner hebben per 19 mei 2009 een hypothecaire geldlening afgesloten bij de bank. Sinds 2010 zijn er met enige regelmaat achterstanden ontstaan in de maandelijkse rentebetalingen.

De bank heeft de consument daarover door de jaren heen meerdere malen aangeschreven. Op enig moment is er ook een betalingsregeling overeengekomen en zijn er ook voorbereidingen getroffen door de bank teneinde de woning van de consument middels een executieveiling te verkopen. Deze executieveiling heeft uiteindelijk niet plaatsgevonden.

2.2 In 2019 zijn er opnieuw betalingsachterstanden ontstaan. Op 31 december 2019 en 4 januari 2019 heeft de bank de consument verzocht om de achterstanden over de maanden november en december 2019 aan te zuiveren. Daarbij heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij een achterstandscodering zal laten plaatsen in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van de Stichting Bureau Kredietregistraties (Stichting BKR) indien de achterstanden langer dan 120 dagen gaan lopen.

2.3 Op 31 januari 2020 heeft de consument een betaling van € 1.100,21 aan de bank gedaan. Per 1 februari 2020 heeft de bank een achterstandscodering A op naam van de consument in het CKI laten plaatsen (hierna: de registraties).

2.4 Op 27 maart 2020 heeft de consument, naar zijn zeggen, een brief aan de bank gezonden met het volgende verzoek:

> *"Ook ons gezin is getroffen door de coronacrisis. Het bedrijf van [de consument] levert veelal aan horeca en voelt daardoor de teruglopende omzetten. Desalniettemin nemen wij onze verantwoordelijkheid en komen wij onze verplichtingen na. Wij zouden op voorhand gebruik willen maken van de mogelijkheid tot uitstel van betaling van hypotheek op leningovereenkomst [leningnummer] en verder samenhangende leningovereenkomsten die zijn ondergebracht bij Westland Utrecht Bank."*

De bank heeft deze brief niet ontvangen. Ook de brief van 9 mei 2020 waarin de consument een soortgelijk verzoek doet, heeft de bank niet ontvangen.

2.5 In november 2020 heeft de consument de openstaande achterstand ingelopen. Per 27 november 2020 heeft de bank een bijzonderheidscode H (herstelde achterstand) laten plaatsen in het CKI.

De klacht en vordering

2.6 De klacht van de consument is onder te verdelen in twee klachtonderdelen. Het eerste klachtonderdeel ziet op de registraties in het CKI. De consument vordert verwijdering van de registraties en legt daaraan – kort en zakelijk weergegeven – het volgende ten grondslag. Volgens de consument is de achterstandscodering ten onrechte geplaatst omdat hij ten tijde van de plaatsing de achterstand voor november had weggewerkt. Er is daarmee niet voldaan aan de voorwaarde van een achterstand van ten minste 120 dagen. Daarnaast stelt de consument zich op het standpunt dat indien zijn verzoek van 27 maart 2020 tot een betaalpauze correct was verwerkt, er geen sprake had hoeven te zijn van een registraties.

De consument heeft belang bij verwijdering van de registraties nu hij zijn hypothecaire geldlening wenst over te sluiten maar daarin wordt belemmerd door de registraties.

2.7 Het tweede klachtonderdeel ziet op de weigering van de bank om de consument een betaalpauze te verlenen. Volgens de consument had hij recht op een betaalpauze en moet de bank meewerken aan een verzoek hiertoe. Uit de communicatie van de overheid omtrent dit onderwerp begrijpt de consument dat de bank bij een dergelijk verzoek geen voorwaarden mag stellen. Aan de weigering van de bank om aan zijn verzoek gehoor te geven, ligt volstrekte willekeur ten grondslag, aldus de consument.

Het verweer

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de bank de BKR-registraties die zij op naam van de consument heeft geplaatst, moet verwijderen. Allereerst dient zij daarbij te beoordelen of de registraties terecht zijn geplaatst. Indien dat het geval is, dient zij vervolgens een belangenafweging te maken tussen het belang van de consument bij verwijdering van de registraties en het belang van de bank bij instandhouding van de registraties. Daarnaast dient de commissie de vraag te beantwoorden of de bank verwijtbaar heeft gehandeld toen zij het verzoek van de consument om een betaalpauze niet honoreerde.

Klachtonderdeel I: De registraties in het CKI van de Stichting BKR

3.2 Het verzoek van de consument om de achterstandscodering A en de herstelcodering H te verwijderen uit het CKI moet worden beoordeeld op grond van de relevante bepalingen in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) alsmede het Algemeen Reglement CKI. Deze bepalingen zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

Technische juistheid van de achterstandscodering A

3.3 De consument stelt zich op het standpunt dat de achterstandscodering A ten onrechte is geplaatst. Tijdens de interne klachtenprocedure heeft de bank erkend dat zij de achterstandscodering A ten onrechte heeft geplaatst per 1 februari 2020. Dit is veroorzaakt door het feit dat de betaling van de consument van 31 januari 2020 en de plaatsing van de achterstandscodering elkaar gekruist hebben. De bank heeft de datum van de achterstandscodering vervolgens aangepast naar 1 maart 2020. De bank voert aan dat er per 1 maart 2020 alsnog een betalingsachterstand van 120 dagen was ontstaan nu ook over de maand februari 2020 geen betaling is verricht.

Dit rechtvaardigt dat er een achterstandscodering in het CKI wordt geplaatst. De consument heeft hiertegen bezwaar gemaakt.

3.4 De commissie stelt voorop dat de bank verplicht is om een achterstand in betalingsverplichtingen te melden aan de Stichting BKR.[1] Voor een hypothecaire geldlening is bepaald dat een achterstand van drie of meer volledige maandtermijnen gemeld moet worden.[2] Ook is de bank verplicht om de consument voorafgaand aan de melding bij Stichting BKR te waarschuwen voor de gevolgen van een niet tijdige betaling.[3]

3.5 Uit de toelichting van de bank volgt dat er per 1 maart 2020 betalingsachterstanden waren ontstaan over de maanden december 2019, januari 2020 en februari 2020. Conform hetgeen bepaald is in het Algemeen Reglement CKI heeft de bank de betaling van de consument van 31 januari 2020 toegerekend aan de oudste openstaande maandtermijn, zijnde de maandtermijn van november 2019.[4] De betaling van de consument van 31 januari 2020 zorgde daarom weliswaar voor een verkorting van de 120-dagen termijn per 1 februari 2020 maar voorkwam niet dat er per 1 maart 2020 alsnog een achterstand van 120 dagen was ontstaan. Eveneens blijkt uit het dossier dat de bank voorafgaand aan de plaatsing van de achterstandscodering de consument hierover per brief heeft gewaarschuwd.[5] De commissie oordeelt derhalve dat de plaatsing van de achterstandscodering A technisch juist is.

3.6 De consument heeft nog aangevoerd dat wanneer de bank zijn verzoek om een betaalpauze van 27 maart 2020 correct en tijdig had doorgevoerd, er geen sprake was geweest van een registratie. Los van de vragen of de bank de betaalpauze ten onrechte geweigerd heeft (zie hiervoor het oordeel van de commissie in overweging 3.15 en verder) en of de bank de brieven van de consument wel of niet (tijdig) ontvangen heeft, speelt de betaalpauze voor de juistheid van de registraties geen rol. Immers heeft de commissie hiervoor overwogen dat de bank terecht een achterstandscodering A heeft geplaatst per 1 maart 2020 in verband met openstaande betalingsachterstanden over de periode december 2019 t/m februari 2020. Nu het verzoek tot betaalpauze van de consument van daarna dateert, speelt dit op geen enkele manier een rol bij de betwiste registraties. Een toewijzing van het verzoek tot een betaalpauze had de achterstanden over de voornoemde maanden niet anders gemaakt.

[1] Artikel 10 lid 2 sub b Algemeen Reglement CKI.
[2] Artikel 12 lid 1 sub e Algemeen Reglement CKI.
[3] Artikel 39 lid 2 Algemeen Reglement CKI.
[4] Artikel 12 lid 1 sub a derde zin Algemeen Reglement CKI.
[5] Artikel 39 lid 2 Algemeen Reglement CKI.

Beoordelingskader van de belangenafweging

3.7 Nu de commissie heeft geoordeeld dat de registratie van achterstandscodering A technisch juist is, zal zij bezien of de registraties verwijderd moeten worden op grond van een belangenafweging. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.8 De registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[6] Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de bank), behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.9 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de consument echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de consumenten. Als het bezwaar van de consument op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de consument het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[7]

3.10 De registraties van de achterstands- en herstelcoderingen in het CKI blijven in beginsel voor de duur van vijf jaar nadat bij BKR de herstelcodering is gemeld zichtbaar op de door BKR verstrekte overzichten.[8] In de zaak die nu voorligt, betekent dit dat de registraties zichtbaar blijven tot 27 november 2025. Of van dit beginsel afgeweken moet worden ten gunste van de consument, is afhankelijk van de uitkomst van een afweging van de door de bank en de consument gestelde belangen. Indien het belang van de bank zwaarder weegt dan het door de consument gestelde belang, hoeft de bank de registraties niet te verwijderen.

Belangenafweging

3.11 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds het belang van de bank bij handhaving van de registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

---

[6] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[7] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.
[8] Artikel 14 lid 3 Algemeen Reglement CKI.

3.12 De bank heeft aangevoerd dat de consument een onvoldoende zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties en dat door de consument niet is aangetoond op welke wijze hij wordt belemmerd door de registraties. Daarnaast heeft de bank aangevoerd dat het doel van de kredietregistraties enerzijds de bescherming van de consument tegen overkreditering is en anderzijds het beschermen van krediet-aanbieders tegen kredietnemers van wie gebleken is dat hij zijn verplichtingen niet nakomt.

3.13 De commissie overweegt dat de consument enkel de wens geuit heeft om zijn hypothecaire geldlening over te sluiten, zonder daarvoor een zwaarwegende reden aan te dragen. Daarnaast merkt de commissie op dat er sprake is (geweest) van een langdurige schuldenproblematiek waarbij sinds 2010 met grote regelmaat betalings-achterstanden zijn ontstaan. Deze achterstanden zijn ook al meerdere malen in het CKI geregistreerd. De commissie krijgt niet de indruk dat de consument zich voldoende de moeizame schuldenpositie realiseert. Naar het oordeel van de commissie dient de consument nog langer te worden beschermd tegen over-kreditering. Dat geldt te meer nu pas een relatief korte tijd van de bewaarperiode van vijf jaar is verstreken. Daarbij vindt de commissie het van belang dat mogelijke kredietverstrekkers bij hun overweging een krediet te verstrekken aan de consument op de hoogte zijn van de betaalhistorie van de consument. Ook is voor de commissie onvoldoende vast komen te komen staan dat de consument zich nu in een langdurige stabiele financiële situatie bevindt. De consument brengt geen stukken in het geding waaruit de stabiele financiële positie zou kunnen blijken. De commissie ziet dan ook geen aanleiding om de registraties te verwijderen of de duur van de registraties te verkorten.

3.14 Alles overwegende komt de commissie tot het oordeel dat de consument onvoldoende zwaarwegende belangen heeft aangevoerd voor verwijdering van de registraties en dat de bank voldoende zwaarwegend belang heeft bij handhaving van de registraties.

Klachtonderdeel II: de weigering van de bank tot het verlenen van een betaalpauze

3.15 Zowel in samenhang met zijn klacht over de registraties als los daarvan heeft de consument geklaagd over het feit dat de bank zijn verzoek tot het verlenen van een betaalpauze heeft afgewezen. Volgens de consument heeft de bank dit ten onrechte gedaan nu uit de communicatie van de overheid zou blijken dat de bank hieraan geen voorwaarden mag stellen.

3.16 In verband met de financiële impact van de Covid-19 pandemie heeft de overheid in maart 2020 enkele steunmaatregelen in het leven geroepen. Eén van deze maatregelen betrof de mogelijkheid van het aanvragen van een betaalpauze bij de geldverstrekker. Deze betaalpauze hield in dat gedurende een vooraf afgesproken periode, bijvoorbeeld drie maanden, geen rente en aflossing betaald hoefden te worden.

Tegelijkertijd werden afspraken gemaakt over de gevolgen van deze betaalpauze voor de hypotheekrenteaftrek. Op haar website schrijft de Belastingdienst hierover het volgende:[9]

> *"Kunt u vanwege de coronacrisis tijdelijk uw hypotheek niet betalen? Dan mag uw geldverstrekker, bijvoorbeeld uw bank, u een betaalpauze geven. In die periode hoeft u geen (of minder) rente en aflossing te betalen voor uw eigenwoningschuld. U kunt een betaalpauze aanvragen, en uw geldverstrekker kan zo'n betaalpauze met u afspreken, tot en met 31 december 2021."*

3.17 De bank heeft gesteld dat haar een grote mate van beleidsvrijheid toekomt bij het bepalen van de voorwaarden waaronder zij bereid is een verzoek tot betaalpauze toe te wijzen. De commissie volgt de bank hierin. De commissie is van oordeel dat nergens uit blijkt dat het verkrijgen van een betaalpauze een onvoorwaardelijk recht is welke altijd door de bank moet worden toegewezen. De consument heeft niet voldoende aangetoond waar dit uit zou blijken. Ook uit de tekst op de website van de Belastingdienst volgt dat de geldverstrekker een betaalpauze *mag* verstrekken en niet moet verstrekken.

3.18 De bank heeft aangevoerd dat haar beleid ten aanzien van de betaalpauze onder meer inhoudt dat ieder verzoek individueel wordt beoordeeld. Een consument die reeds betalingsachterstanden heeft die niet Covid-19 gerelateerd zijn, kan geen aanspraak maken op een betaalpauze. De commissie is van oordeel dat dit beleid haar niet onredelijk voorkomt. De stelling van de consument dat sprake is van een ongelijke behandeling blijkt nergens uit en wordt ook niet door hem onderbouwd.

Conclusie

3.19 Er is geen zwaarwegend belang dat maakt dat de registraties in het CKI verwijderd moeten worden. Eveneens heeft de bank niet verwijtbaar gehandeld ten aanzien van het verzoek van de consument om een betaalpauze. De commissie komt tot het oordeel dat de klachten van de consument ongegrond zijn en zijn vorderingen moeten worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

[9] https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/koopwoning/content/betaalpauze-hypotheekverplichtingen

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

In deze bijlage zijn de in de uitspraak genoemde wet- en regelgeving opgenomen.

Relevante artikelen uit het Algemeen Reglement CKI

In het Algemeen Reglement CKI zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 10. Wat moet worden gemeld bij Stichting BKR

1. *(…)*
2. *De zakelijke klant meldt aan Stichting BKR:*
    a. *De gegevens uit de overeenkomst en de wijzigingen die zich tijdens de duur van de overeenkomst voordoen;*
    b. *Achterstanden, herstelmeldingen en bijzonderheden die zich tijdens de overeenkomst voordoen;*
    c. *De beëindiging van de overeenkomst.*

(…)

Artikel 12. Wanneer wordt een achterstand bij Stichting BKR gemeld

1. *a. Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.*

    (…)

    e. Bij een hypothecaire kredietovereenkomst eigen woning geldt een termijn van drie (3) volledige maandtermijnen na de vervaldatum. In specifieke situaties geldt een termijn van drie (3) maanden na de vervaldatum.

(…)

Artikel 14. Wanneer worden de persoonsgegevens verwijderd

1. *Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.*

2. *(…)*

3. *(…) Achterstanden op lopende overeenkomsten met een actuele herstelmelding worden vijf (5) jaar na de registratiedatum van de herstelmelding uit CKI verwijderd. (…)*

4. *Herstelmeldingen op lopende overeenkomsten worden vijf (5) jaar na de registratiedatum van de herstelmelding uit CKI verwijderd.*

5. *(…)*

6. *(…)*

7. *(…)*

8. *(…)*

9. *(…)*

10. *Het is de zakelijke klant niet toegestaan om een contract, achterstand, herstelcode en/of bijzonderheidscodering uit CKI te verwijderden, tenzij er sprake is van:*

    a. *Een onterechte registraties;*

    b. *Een terechte registraties die na een zorgvuldige belangenafweging op basis van beschikbare gegevens over individuele omstandigheden, disproportioneel blijkt;*

    c. *Een uitspraak van een rechter of een geschillencommissie als de Geschillencommissie BKR of KiFiD, voor zover de uitspraak strekt tot verwijdering van het contract of aanpassing van de achterstand, herstelcode en/of bijzonderheid.*

(…)

Artikel 39. Verplichtingen zakelijke klant

1. *(…)*

2. *De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.*

(…)

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

In de Algemene Verordening Gegevensbescherming zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 4. Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. *„persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijk persoon („de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van de natuurlijke persoon.*

2. *2. „verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens.*

(…)

Artikel 5. Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. *Persoonsgegevens moeten:*

    a. *worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");*

    b. *voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");*

    c. *toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");*

    d. *juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");*

e. *worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");*

f. *door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").*

2. *De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").*

Artikel 6. Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*

a. *de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;*

b. *de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;*

c. *de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;*

d. *de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;*

e. *de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;*

f. *de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.*

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(…)

Artikel 17. Recht op gegevenswissing („recht op vergetelheid")

1. *De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:*

    a. *(…)*

    b. *(…)*

    c. *de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;*

(…)

Artikel 21. Recht van bezwaar

1. *De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.*

(…)